Zbornik sudske prakse

MIŠLJENJE NEZAVISNOG ODVJETNIKA
HENRIKA SAUGMANDSGAARDA ØEA
od 19. ožujka 2020.[1]

Spojeni predmeti C-21/19 do C-23/19

Kazneni postupci
protiv
XN (C-21/19),
YO (C-22/19),
P. F. Kamstra Recycling BV (C-23/19),
uz sudjelovanje
Openbaar Ministerie

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Žalbeni sud u Arnhem-Leeuwardenu, Nizozemska))

„Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Pošiljke otpada unutar Europske unije – Direktiva 2008/98/EZ – Članak 5. stavak 1. – Pojam ‚nusproizvod' – Područje primjene Uredbe (EZ) br. 1013/2006 – Članak 1. stavak 3. točka (d) – Uredba (EZ) br. 1069/2009 – Pojam ‚nusproizvodi životinjskog podrijetla' i ‚kategorije materijala' – Primjena na mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla i neopasnog otpada – Rizik od zlouporabe"

I. Uvod

1. Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Žalbeni sud u Arnhem-Leeuwardenu, Nizozemska) odnosi se na propise Unije u području otpada i konkretno prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla pomiješanih s neopasnim otpadom.

2. Nakon presude ReFood[2], koja se odnosila na pitanje uređuje li se taj prijevoz Uredbom (EZ) br. 1069/2009[3] ili Uredbom (EZ) br. 1013/2006[4] koja je općenito stroža , u pogledu prijevoza nusproizvoda životinjskog podrijetla kategorije 3., od Suda se ponovno traži da odluči o međusobnom odnosu tih dviju uredbi, ali ovaj put u pogledu mješavine materijala.

3. U ovom se predmetu ističe određen broj problema u sastavljanju i stoga tumačenju primjenjivih tekstova koje ću pokušati naglasiti.

1 Izvorni jezik: francuski

2 Presuda od 23. svibnja 2019., ReFood (C-634/17, u daljnjem tekstu: presuda ReFood, EU:C:2019:443)

3 Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) (SL 2009., L 300, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 16., str. 425.)

4 Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL 2006., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 16., str. 86. i ispravci SL 2014., L 283, str. 65. i SL 2015., L 277, str. 61.)

4. U skladu sa svojom analizom i na temelju pristupa utvrđenog presudom ReFood, predlažem Sudu da presudi da se na prijevoz mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla i neopasnog otpada primjenjuju Uredba br. 1069/2009 i, konkretnije, odredbe primjenjive na kategoriju nusproizvoda životinjskog podrijetla koje obuhvaćaju nusproizvode životinjskog podrijetla sadržane u toj mješavini.

II. Pravni okvir

A. Pravo Unije

1. Propisi o otpadu

a) Direktiva 2008/98/EZ

5. Člankom 2. stavkom 2. Direktive 2008/98/EZ [5] određuje se:

„U mjeri u kojoj je obuhvaćeno drugim zakonodavstvom Zajednice, iz područja primjene ove Direktive isključuje se sljedeće:

[…]

(b) nusproizvodi životinjskog podrijetla uključujući prerađene proizvode obuhvaćene Uredbom (EZ) br. 1774/2002 [6], osim proizvoda namijenjenih spaljivanju, odlaganju na odlagališta ili uporabi u postrojenjima na bioplin ili kompost;

[…]”

6. U skladu s člankom 5. te direktive, naslovljenim „Nusproizvodi”:

„1. Države članice poduzimaju prikladne mjere kako bi osigurale da se tvar ili predmet koji nastaje kao rezultat proizvodnog procesa čiji primarni cilj nije proizvodnja te tvari ili predmeta ne smatra otpadom, već nusproizvodom ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) daljnja uporaba tih tvari ili predmeta je osigurana;

(b) tvar ili predmet mogu se upotrijebiti izravno, bez dodatne obrade osim uobičajenim industrijskim postupcima;

(c) tvar ili predmet nastaje kao sastavni dio proizvodnog procesa; i

(d) daljnja uporaba tvari ili predmeta je u skladu s propisima, tj. tvar ili predmet ispunjava sve relevantne zahtjeve u pogledu proizvoda, zaštite okoliša i zaštite zdravlja za tu konkretnu uporabu i neće dovesti do ukupnih štetnih učinaka na okoliš ili zdravlje ljudi.

[…]”

5 Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL 2008., L 312, str. 3.) (SL., posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 34., str. 99.)

6 Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 3. listopada 2002. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla koji nisu namijenjeni prehrani ljudi (SL 2002., L 273, str. 1.) Ta uredba stavljena je izvan snage i zamijenjena Uredbom br. 1069/2009.

b) Uredba br. 1013/2006

7. Uvodnom izjavom 11. Uredbe br. 1013/2006 određuje se:

„Potrebno je izbjeći preslikavanje [Uredbe br. 1774/2002], a koja već sadrži odredbe općenito o pošiljkama, usmjeravanju i prometu (skupljanju, prijevozu, rukovanju, preradi, uporabi, oporabi ili odlaganju, vođenju evidencije, pratećim ispravama i sljedivošću) životinjskih nusproizvoda unutar, u i iz Zajednice."

8. Člankom 1. stavkom 3. točkom (d) te uredbe predviđa se:

„Iz područja primjene ove Uredbe isključuje se sljedeće:

[…]

(d) pošiljke koje podliježu zahtjevima odobrenja iz Uredbe […] br. 1774/2002;

[…]"

9. Članak 2. točka 35. navedene uredbe sadržava definiciju „nezakonite pošiljke" koja obuhvaća, među ostalim, pošiljke koje se otpremaju bez obavijesti svim relevantnim nadležnim tijelima ili bez njihova odobrenja.

10. U skladu s člankom 12. stavkom 1. točkom (c) te uredbe:

„1. Ako se obavijest podnosi u vezi s planiranom pošiljkom otpada namijenjenog oporabi, nadležna tijela odredišta i polazišta mogu […] uložiti opravdane prigovore na temelju jednog ili više dolje navedenih razloga, sukladno Ugovoru o osnivanju:

[…]

(c) da planirana otprema ili oporaba ne bi bila u skladu s nacionalnim zakonodavstvom države polazišta o oporabi otpada, uključujući slučajeve kad bi planiranom otpremom bio obuhvaćen otpad namijenjen oporabi u pogonu koji ima niže norme obrade za taj konkretan otpad od onih u državi polazišta, poštujući potrebu da se osigura pravilno funkcioniranje međunarodnog tržišta;

[…]"

2. Propisi o nusproizvodima životinjskog podrijetla

a) Uredba br. 1774/2002

11. Člankom 2. Uredbe br. 1774/2002, naslovljenim „Definicije", određivao je:

„1. Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) ‚nusproizvodi životinjskog podrijetla' znači čitava tijela ili dijelovi tijela životinja ili proizvodi životinjskog podrijetla iz članaka 4., 5. i 6., koji nisu namijenjeni prehrani ljudi, uključujući jajne stanice, zametke i sjeme;

[…]

(d) ‚materijal kategorije 3.' znači nusproizvodi životinjskog podrijetla iz članka 6.;

[…]”

12. U skladu s člankom 6. te uredbe, naslovljenim „Materijal kategorije 3.”, „[m]aterijal kategorije 3. uključuje nusproizvode životinjskog podrijetla koji odgovaraju opisima u nastavku ili svim materijalima koji sadržavaju takve nusproizvode”. Izraz „ili svim materijalima koji sadržavaju takve nusproizvode” upotrijebio se i za definiciju materijala kategorija 1. i 2., sadržanu u člancima 4. i 5. te uredbe.

b) Uredba br. 1069/2009

13. Uvodnom izjavom 29. Uredbe br. 1069/2009 određuje se:

„Nusproizvodi životinjskog podrijetla i od njih dobiveni proizvodi trebali bi se na temelju ocjene rizika razvrstati u tri kategorije s obzirom na stupanj rizika koji predstavljaju za javno zdravlje i zdravlje životinja. […]”

14. Člankom 1. te uredbe predviđa se:

„Ovom se Uredbom utvrđuju pravila u vezi s javnim zdravljem i zdravstvena pravila za životinje za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode kako bi se spriječili i smanjili rizici za javno zdravlje i zdravlje životinja povezani s tim proizvodima, a posebno s ciljem zaštite sigurnosti prehrambenog lanca i lanca hrane za životinje.”

15. Člankom 3. navedene uredbe predviđa se:

„Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. ‚nusproizvodi životinjskog podrijetla’ znači čitava tijela ili dijelovi tijela životinja, proizvodi životinjskog podrijetla ili drugi proizvodi dobiveni od životinja, koji nisu namijenjeni prehrani ljudi, uključujući jajne stanice, zametke i sjeme;

2. ‚dobiveni proizvodi’ znači proizvodi dobiveni putem jedne ili više obrada, pretvorbi ili faza prerade nusproizvoda životinjskog podrijetla;

[…]”

16. Člancima 8., 9. i 10. Uredbe br. 1069/2009 definiraju se redom materijali kategorija 1., 2. i 3.

17. Člankom 41. te uredbe, naslovljenim „Uvoz i provoz”, u njegovu stavku 2., predviđa se:

„Odstupajući od stavka 1., uvoz i provoz:

[…]

(b) nusproizvoda životinjskog podrijetla ili od njih dobivenih proizvoda pomiješanih sa ili kontaminiranih bilo kojim otpadom s popisa opasnog otpada navedenog u Odluci 2000/532/EZ [7] obavlja se isključivo u skladu sa zahtjevima Uredbe […] br. 1013/2006;

[…]”

7 Odluka Komisije od 3. svibnja 2000. koja zamjenjuje Odluku 94/3/EZ o popisu otpada u skladu s člankom 1. točkom (a) Direktive Vijeća 75/442/EEZ o otpadu i Odluku Vijeća 94/904/EZ o utvrđivanju popisa opasnog otpada u skladu s člankom 1. stavkom 4. Direktive Vijeća 91/689/EEZ o opasnom otpadu (SL 2000., L 226, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 26.)

18. Člankom 43. navedene uredbe, naslovljenim „Izvoz”, u njegovu stavku 5., određuje se:

„Odstupajući od stavaka 3. i 4., izvoz:

[…]

(b) nusproizvoda životinjskog podrijetla ili od njih dobivenih proizvoda pomiješanih sa ili onečišćenih bilo kojim otpadom s popisa opasnoga otpada iz Odluke [2000/532] obavlja se isključivo u skladu sa zahtjevima Uredbe […] br. 1013/2006.”

19. U skladu s člankom 48. te uredbe, naslovljenim „Kontrola nad otpremanjem u druge države članice”:

„1. U slučaju kada subjekt namjerava otpremiti materijal kategorije 1., materijal kategorije 2. i mesno-koštano brašno ili životinjsku mast dobivenu od materijala kategorije 1. i kategorije 2. u drugu državu članicu, dužan je o tome obavijestiti nadležno tijelo države članice podrijetla i nadležno tijelo države članice odredišta.

Nadležno tijelo države članice odredišta u određenom roku donosi odluku o zahtjevu subjekta kojom:

(a) odbija primitak pošiljke;

(b) bezuvjetno prihvaća pošiljku; ili

(c) prihvaća pošiljku pod sljedećim uvjetima:

i. ako dobiveni proizvodi nisu bili sterilizirani pod tlakom, potrebno ih je podvrgnuti tom postupku; ili

ii. nusproizvodi životinjskog podrijetla ili od njih dobiveni proizvodi moraju ispunjavati sve uvjete za otpremu pošiljke koji su opravdani radi zaštite javnog zdravlja i zdravlja životinja kako bi se osiguralo da se s nusproizvodima životinjskog podrijetla i od njih dobivenim proizvodima postupa u skladu s ovom Uredbom.

2. Obrasci zahtjeva koje podnose subjekti iz stavka 1. mogu se donijeti u skladu s regulatornim postupkom iz članka 52. stavka 3.

3. Nadležno tijelo države članice podrijetla obavještava nadležno tijelo države članice odredišta putem sustava Traces u skladu s Odlukom 2004/292/EZ[8] o otpremi svake pošiljke koja se šalje u državu članicu odredišta, a koju čine:

(a) nusproizvodi životinjskog podrijetla ili od njih dobiveni proizvodi iz stavka 1.;

(b) prerađene životinjske bjelančevine dobivene od materijala kategorije 3. […]

[…]

6. Odstupajući od stavaka 1. i [do] 5., nusproizvodi životinjskog podrijetla ili od njih dobiveni proizvodi iz tih stavaka pomiješani sa ili onečišćeni bilo kojim otpadom s popisa opasnog otpada iz Odluke [2000/532] šalju se u druge države članice isključivo ako su ispunjeni zahtjevi Uredbe […] br. 1013/2006.

8 Odluka Komisije od 30. ožujka 2004. o uvođenju sustava Traces te izmjeni Odluke 92/486/EEZ (SL 2004., L 94, str. 63.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 62., str. 47.)

[…]”

20. Članak 54. Uredbe br. 1069/2009 glasi kako slijedi:

„Uredba […] br. 1774/2002 stavlja se izvan snage s učinkom od 4. ožujka 2011.

Upućivanja na Uredbu […] br. 1774/2002 tumače se kao upućivanja na ovu Uredbu […]”.

B. Nizozemsko pravo

21. Člankom 10.60. stavkom 2. Weta milieubeheer (Zakon o upravljanju okolišem) određuje se:

„Zabranjene su radnje u smislu članka 2. točke 35. [Uredbe br. 1013/2006].”

22. Člankom 1.1. stavkom 6. Zakona o upravljanju okolišem predviđa se:

„[…] U svakom slučaju, može se smatrati da materijali, mješavine ili predmeti koji su nusproizvodi u smislu članka 5. [Direktive 2008/98] nisu otpad ako ti nusproizvodi ispunjavaju uvjete utvrđene u prethodno navedenom članku i kriterije koji su u tu svrhu navedeni u provedbenoj mjeri donesenoj na temelju navedenog članka [Direktive 2008/98] ili u odluci koju je donio ministar.”

III. Glavni postupci, prethodna pitanja i postupak pred Sudom

23. U okviru triju kaznenih postupaka Openbaar Ministerie (Državno odvjetništvo, Nizozemska) prigovorio je društvu P. F. Kamstra Recycling BV i dvjema fizičkim osobama koje rade u tom društvu, XN i YO (u daljnjem tekstu zajedno nazvani: Kamstra Recycling), da su između 10. lipnja 2011. i 19. lipnja 2012. u Nizozemsku iz Njemačke prevezli, bez prethodne obavijesti nadležnih tijela i/ili bez njihova odobrenja u skladu s Uredbom br. 1013/2006, mješavinu salamure i životinjskih tkiva, mješavinu otpada masti i salamure, mješavinu mulja od pročišćavanja i ostalog (nepoznatog) otpada, mješavinu mulja od pročišćavanja i otpada (od mliječnih proizvoda) te mješavinu mulja od obrade otpadnih voda i koncentrata bjelančevina.

24. Sud koji je uputio zahtjev navodi da je u pogledu barem jedne ili dviju predmetnih mješavina bila djelomično riječ o nusproizvodima životinjskog podrijetla i djelomično o drugim materijalima te da se nusproizvodi životinjskog podrijetla u tom slučaju odnose na materijal kategorije 3. u smislu članka 10. Uredbe br. 1069/2009. Mješavine su bile namijenjene upotrebi u postrojenju za proizvodnju bioplina u Njemačkoj. Pošiljke o kojima je riječ u glavnom postupku otpremljene su bez obavijesti nadležnih tijela i bez njihova odobrenja.

25. Taj sud ističe da se u ovim predmetima postavlja pitanje jesu li pošiljke mješavina navedenih u preventivnim mjerama obuhvaćene područjem primjene Uredbe br. 1013/2006 ili područjem primjene Uredbe br. 1069/2009.

26. Državno odvjetništvo smatra da je Uredba br. 1013/2006 primjenjiva jer mješavine navedene u preventivnim mjerama svaki put treba kvalificirati kao otpad. Prema njegovu mišljenju, pitanje je li riječ o nusproizvodima životinjskog podrijetla treba ocijeniti na temelju kriterija navedenih u članku 5. stavku 1. Direktive 2008/98, kao i na temelju definicije pojma „nusproizvodi životinjskog podrijetla” iz članka 3. točke 1. Uredbe br. 1069/2009.

27. Suprotno tomu, optuženici smatraju da u tom slučaju treba primijeniti Uredbu br. 1069/2009, a ne Uredbu br. 1013/2006 jer su mješavine navedene u preventivnim mjerama nusproizvodi životinjskog podrijetla. Naime, kad je riječ o nusproizvodima životinjskog podrijetla, Uredba br. 1069/2009 ima prednost pred Uredbom br. 1013/2006. U tom pogledu, optuženici temelje tvrdnju prema kojoj su predmetne mješavine nusproizvodi životinjskog podrijetla na definiciji pojma „nusproizvodi životinjskog podrijetla" iz prethodne uredbe o nusproizvodima životinjskog podrijetla, odnosno Uredbe br. 1774/2002. U skladu s tom uredbom, pojam „nusproizvodi životinjskog podrijetla" obuhvaća i „svaki materijal/svaku mješavinu koja sadržava nusproizvode životinjskog podrijetla".

28. Optuženici priznaju da je točno da se u Uredbi br. 1069/2009 samo navodi da materijale koji sadržavaju nusproizvode životinjskog podrijetla treba kvalificirati kao nusproizvode životinjskog podrijetla. Međutim, ističu da se tom uredbom nije namjeravala izmijeniti definicija pojma „nusproizvodi životinjskog podrijetla" iz Uredbe br. 1774/2002. U prilog tom stajalištu, optuženici su uputili na izvješće o vještačenju od 10. ožujka 2016. koje je u prvom stupnju naložio rechtbank Gelderland (Sud u Gelderlandu, Nizozemska). Stoga su mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla, osim mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla koje sadržavaju opasni otpad, također obuhvaćene definicijom pojma „nusproizvodi životinjskog podrijetla" iz Uredbe br. 1069/2009, pri čemu nije relevantan omjer između nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih materijala u toj mješavini.

29. Budući da je rechtbank Gelderland (Sud u Gelderlandu) postupio u skladu s mišljenjem iz izvješća o vještačenju, oslobodio je optuženike činjenica koje su im se stavljale na teret. Stoga je državno odvjetništvo sudu koji je uputio zahtjev podnijelo žalbu protiv tih oslobođenja.

30. Sud koji je uputio zahtjev najprije pita kako je pojam „nusproizvodi" iz članka 5. Direktive 2008/98 povezan s pojmom „nusproizvodi životinjskog podrijetla" iz Uredbe br. 1069/2009. Konkretnije, pita može li se materijal, koji se ne može kvalificirati kao nusproizvod u smislu te direktive, i dalje smatrati „nusproizvodom životinjskog podrijetla" u smislu te uredbe i stoga biti isključen iz područja primjene Uredbe br. 1013/2006 na temelju članka 1. stavka 3. te uredbe.

31. Nadalje, prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, valja tumačiti članak 1. stavak 3. točku (d) Uredbe br. 1013/2006 kako bi se utvrdilo na koji način treba shvatiti isključenje iz područja primjene te uredbe koje se odnosi na „pošiljke koje podliježu zahtjevima odobrenja iz Uredbe [br. 1069/2009]". U tom se pogledu, prema mišljenju tog suda, postavlja pitanje odnosi li se to isključenje na prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla od jedne države članice do druge neovisno o kategoriji kojom su ti materijali obuhvaćeni ili se odnosi samo na prijevoz materijala iz članka 48. Uredbe br. 1069/2009, odnosno materijala kategorije 1., materijala kategorije 2., određenih proizvoda koji su od njih dobiveni i prerađenih životinjskih bjelančevina dobivenih od materijala kategorije 3.

32. Naposljetku, sud koji je uputio zahtjev smatra da se od njega traži da pita treba li članak 1. stavak 3. točku (d) Uredbe br. 1013/2006 tumačiti na način da se odnosi i na pošiljke mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih materijala te, ako je odgovor na to pitanje potvrdan, je li relevantan omjer između nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih materijala u toj mješavini.

33. Prema mišljenju tog suda, u tom je pogledu važno odrediti je li se definiciju pojma „nusproizvodi životinjskog podrijetla" iz Uredbe br. 1069/2009 namjeravalo sadržajno izmijeniti u odnosu na definiciju tog pojma iz Uredbe br. 1774/2002 na način da se mješavina određene količine nekih materijala s određenom količinom nusproizvoda životinjskog podrijetla, neovisno o omjeru između tih dviju količina, više ne može kvalificirati kao „nusproizvod životinjskog podrijetla", tako da je pošiljka takve mješavine obuhvaćena područjem primjene Uredbe br. 1013/2006.

34. U tim je okolnostima Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Žalbeni sud u Arnhem-Leeuwardenu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Je li točno da materijal koji nije nusproizvod u smislu Direktive 2008/98 po definiciji nije ni nusproizvod životinjskog podrijetla u smislu Uredbe br. 1069/2009 pa taj materijal nije isključen iz područja primjene Uredbe br. 1013/2006 na temelju njezina članka 1. stavka 3.? Ili pak nije isključeno da je materijal obuhvaćen definicijom nusproizvoda životinjskog podrijetla u smislu Uredbe br. 1069/2009 ako ne ispunjava pretpostavke iz članka 5. stavka 1. Direktive 2008/98, pa taj materijal nije automatski obuhvaćen Uredbom br. 1013/2006?

2. Kako treba tumačiti pojam ‚pošiljke koje podliježu zahtjevima odobrenja iz Uredbe br. 1774/2002' (sada: Uredba br. 1069/2009) u smislu članka 1. stavka 3. Uredbe br. 1013/2006: misli li se pod tim na prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla (iz jedne države članice u drugu) bez obzira na kategoriju tog materijala? Ili se pak pod tim misli na prijevoz materijala predviđenog člankom 48. Uredbe br. 1069/2009 (prethodno članak 8. Uredbe br. 1774/2002), koji je ograničen na nusproizvode životinjskog podrijetla ili od njih dobivene proizvode u smislu te odredbe, što znači materijal kategorije 1 i kategorije 2 te određenih proizvoda dobivenih od njih, uključujući prerađene životinjske bjelančevine dobivene od materijala kategorije 3?

3. Ako pod pošiljkama otpada koje podliježu zahtjevima odobrenja iz Uredbe br. 1774/2002 (sada: Uredba br. 1069/2009), u smislu članka 1. stavka 3. točke (d) Uredbe br. 1013/2006 treba razumjeti prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla (iz jedne države članice u drugu) bez obzira na kategoriju tog materijala, treba li u tom slučaju članak 1. stavak 3. točku (d) Uredbe br. 1013/2006 i dalje tumačiti na način da one obuhvaćaju i pošiljke mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih materijala te, u slučaju potvrdnog odgovora, je li pritom relevantan omjer između nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih materijala u toj mješavini? Ili pak nusproizvod životinjskog podrijetla gubi svojstvo nusproizvoda životinjskog podrijetla u smislu Uredbe br. 1069/2009 i postaje li taj nusproizvod životinjskog podrijetla zbog miješanja s drugim materijalom otpad u smislu Uredbe br. 1013/2006?"

35. Odluku kojom se upućuje prethodno pitanje od 19. prosinca 2018. tajništvo Suda zaprimilo je 15. siječnja 2019. Pisana očitovanja podnijeli su Kamstra Recycling, Openbaar Ministerie (Državno odvjetništvo), nizozemska, francuska i austrijska vlada te Europska komisija. Iste stranke i zainteresirane osobe, osim Državnog odvjetništva) i austrijske vlade, bile su zastupane na raspravi održanoj 4. prosinca 2019.

IV. Analiza

36. Redom ću ispitati svako od triju pitanja, pri čemu ću najprije istaknuti da se u drugom pitanju uglavnom preuzima pitanje na koje je Sud odgovorio u presudi ReFood, ali sudu koji je uputio zahtjev taj odgovor nije bio dostupan jer je presuda Suda donesena tek nakon upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku.

A. Prvo pitanje

37. Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li definiciju pojma „nusproizvodi životinjskog podrijetla" u smislu članka 3. točke 1. Uredbe br. 1069/2009 tumačiti zajedno s definicijom pojma „nusproizvod" iz članka 5. Direktive 2008/98 tako da je pojmom „nusproizvodi životinjskog podrijetla" obuhvaćen samo materijal koji je također „nusproizvod" u smislu te direktive.

38. Analiza dvaju pojmova pokazuje da ti pojmovi nisu povezani.

39. Kao prvo, njihove definicije uopće se ne podudaraju niti upućuju jedna na drugu. „Nusproizvod" u smislu članka 5. Direktive 2008/98 jest tvar ili proizvod koji nastaje kao rezultat proizvodnog procesa koji ispunjava određene uvjete [9]. „Nusproizvodi životinjskog podrijetla" autonomno su definirani u članku 3. točki 1. Uredbe br. 1069/2009 kao čitava tijela ili dijelovi tijela životinja, proizvodi životinjskog podrijetla ili drugi proizvodi dobiveni od životinja, koji nisu namijenjeni prehrani ljudi, uključujući jajne stanice, zametke i sjeme.

40. Kao drugo, pojam „nusproizvod" u smislu članka 5. Direktive 2008/98 definira se kao opreka pojmu „otpad" u smislu članka 3. točke 1. te direktive. Naime, tim člankom 5. izričito se predviđa da „nusproizvod" nije otpad. Suprotno tomu, „nusproizvodi životinjskog podrijetla" u smislu članka 3. točke 1. Uredbe br. 1069/2009 mogu biti „otpad" u smislu tog članka 3. točke 1. Direktive 2008/98, kao što to proizlazi iz članaka 12., 13. i 14. Uredbe br. 1069/2009. Posljedično, tvar može biti „nusproizvod životinjskog podrijetla" koja odgovara pojmu „otpad" a da pritom nije „nusproizvod" u smislu Direktive 2008/98.

41. Kao treće, kao što to tvrdi Komisija, „nusproizvodom" u smislu članka 5. Direktive 2008/98 mogu se smatrati samo tvar ili predmet čija je daljnja uporaba osigurana bez dodatne obrade osim uobičajenim industrijskim postupcima. Time se isključuje da se „nusproizvod" prerađuje, osobito sterilizacijom, iako je takva prerada izričito predviđena u slučaju „nusproizvoda životinjskog podrijetla" [10].

42. Kao četvrto, u Direktivi 2008/98 izričito se navodi [11] da se ona ne primjenjuje na nusproizvode životinjskog podrijetla obuhvaćene Uredbom br. 1069/2009 [12], osim proizvoda namijenjenih spaljivanju, odlaganju na odlagališta ili uporabi u postrojenjima na bioplin ili kompost; U tim trima slučajevima Direktiva 2008/98 primjenjuje se na „nusproizvode životinjskog podrijetla" a da se pritom ne upućuje na pojam „nusproizvod" u smislu članka 5. te direktive.

43. Iz toga slijedi da materijal koji nije „nusproizvod" u smislu Direktive 2008/98 ipak može biti „nusproizvod životinjskog podrijetla" u smislu Uredbe br. 1069/2009.

44. Naglašavam da je to tumačenje u skladu s ciljem Uredbe br. 1069/2009 kojom se nastoji uspostaviti cjelovit okvir za prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla [13].

45. Slijedom toga, predlažem Sudu da na prvo prethodno pitanje odgovori da definicija pojma „nusproizvodi životinjskog podrijetla" u smislu članka 3. točke 1. Uredbe br. 1069/2009 ne ovisi o definiciji pojma „nusproizvod" iz članka 5. Direktive 2008/98 tako da materijal može biti „nusproizvod životinjskog podrijetla" a da pritom nije „nusproizvod" u smislu te direktive.

9 Vidjeti točku 6. ovog mišljenja.

10 Vidjeti osobito članak 2. točku (g) podtočku iii., članak 3. točku 19., članak 12. točku (a) podtočku ii., članak 13. točku (d), članak 14. točku (k) i članak 24. točku (a) Uredbe br. 1069/2009.

11 Vidjeti članak 2. stavak 2. točku (b) Direktive 2008/98.

12 U Direktivi 2008/98 upućuje se na Uredbu br. 1774/2002, ali u skladu s člankom 54. Uredbe br. 1069/2009 upućivanja na Uredbu br.1774/2002 shvaćaju se kao upućivanja na Uredbu br. 1069/2009.

13 Vidjeti presudu ReFood, t. 56.; vidjeti i članak 2. stavak 2. Direktive 2008/98.

B. Drugo pitanje

46. U svojem drugom pitanju sud koji je uputio zahtjev u biti pita Sud kako treba tumačiti članak 1. stavak 3. točku (d) Uredbe br. 1013/2006. Pritom taj sud želi znati jesu li sve pošiljke nusproizvoda životinjskog podrijetla, neovisno o kategoriji kojoj pripadaju, isključene iz Uredbe br. 1013/2006 ili su samo neke od tih pošiljki isključene iz te uredbe. Upravo je to pitanje predmet zahtjeva za prethodnu odluku u predmetu ReFood, u kojem sam iznio svoje mišljenje[14] i u kojem je donesena presuda istog naziva. Kao što sam to naveo u točki 36. ovog mišljenja, ta je presuda donesena nakon što se pred Sudom pokrenuo ovaj predmet.

47. Slijedom toga, predlažem Sudu da podsjeti na ono što je odlučio u točki 62. presude ReFood, odnosno da članak 1. stavak 3. točku (d) Uredbe br. 1013/2006 treba tumačiti na način da su iz područja primjene te uredbe isključene pošiljke nusproizvoda životinjskog podrijetla obuhvaćene Uredbom br. 1069/2009, osim u slučajevima u kojima se potonjom uredbom izričito predviđa primjena Uredbe br. 1013/2006.

48. Predmetni slučajevi navedeni su u članku 41. stavku 2. točki (b), članku 43. stavku 5. točki (b) i članku 48. stavku 6. Uredbe br. 1069/2009. Odnose se na sve mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla i opasnih proizvoda.

C. Treće pitanje

49. Svojim trećim pitanjem sud koji je uputio zahtjev želi znati kako treba tumačiti prijevoz mješavina, kao što su one o kojima je riječ u glavnom postupku, nusproizvoda životinjskog podrijetla[15] i drugih materijala, u ovom slučaju neopasnog otpada. U biti pita treba li Uredbu br. 1069/2009, koja se ispituje s obzirom na članak 1. stavak 3. točku (d) Uredbe br. 1013/2006, tumačiti na način da se primjenjuje na mješavinu nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih materijala koja predstavlja neopasni otpad, neovisno o udjelu nusproizvoda životinjskog podrijetla u toj mješavini.

50. Odgovor dovodi do poteškoća kao što to potvrđuju različita očitovanja koja su podnesena Sudu tijekom pisanog i usmenog dijela postupka.

51. Te su poteškoće povezane s činjenicom da se u Uredbi br. 1069/2009 izričito ne razmatra pitanje mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla i neopasnog otpada, da se na temelju definicije nusproizvoda životinjskog podrijetla u toj uredbi postavljaju pitanja u pogledu primjene tih mješavina i da odnos s Uredbom br. 1013/2006 u pogledu neopasnog otpada nije jasan.

52. Pitanje se postavlja u sljedećem kontekstu. Poduzetnik je iz Nizozemske prevezao, među ostalim, salamuru[16], koja u ovom slučaju predstavlja neopasni otpad pomiješan s nusproizvodom životinjskog podrijetla kategorije 3., u svrhu njezine prerade u postrojenju na bioplin u Njemačkoj. Ovisno o tome smatra li se ta mješavina nusproizvodom životinjskog podrijetla, otpadom ili oboje, njezin prijevoz uređuje se Uredbom br. 1069/2009 ili Uredbom br. 1013/2006 ili pak objema uredbama.

53. Važna su praktična pitanja. Iz odluke kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku i pisanih očitovanja Državnog odvjetništva proizlazi da se predmetna salamura, razmatrana zasebno i stoga neovisno o nusproizvodima životinjskog podrijetla, smatra „otpadom" i da njezina pošiljka podliježe postupku prethodne obavijesti i odobrenja predviđenim Uredbom br. 1013/2006. Ako se salamura,

14 Vidjeti moje mišljenje u predmetu ReFood (C-634/17, EU:C:2019:61).

15 U nastavku ću se koristiti izrazom „nusproizvodi životinjskog podrijetla" kako bih obuhvatio „nusproizvode životinjskog podrijetla" u smislu članka 3. točke 1. Uredbe br. 1069/2009 i „dobivene proizvode" u smislu članka 3. točke 2. te uredbe.

16 Drugi materijali koji se prevoze s nusproizvodima životinjskog podrijetla navedene su u točki 23. ovog mišljenja, ali sud koji je uputio zahtjev i stranke koje su podnijele očitovanja usredotočili su se na salamuru. U tom pogledu naglašavam da se salamura uglavnom sastoji od slane vode i da očitovanja nisu podnesena o mješavinama s tim materijalom. Osim toga, osnovni sastojak salamure jesu otpadne vode.

nakon što se pomiješa s nusproizvodom životinjskog podrijetla kategorije 3., smatra nusproizvodom životinjskog podrijetla te kategorije i na nju se primjenjuje samo Uredba br. 1069/2009, njezin prijevoz moraju pratiti samo komercijalna isprava u kojoj se detaljno opisuje priroda predmetnih materijala i, po potrebi, zdravstveni certifikat [17], a postupak obavijesti i odobrenja nije nužan. Postupak je stoga znatno složeniji ako se primjenjuje Uredba br. 1013/2006 [18].

54. Kako bi se odgovorilo na postavljeno pitanje, valja tumačiti Uredbu br. 1069/2009 s obzirom na presudu ReFood, uzimajući u obzir njezin tekst, svrhu i strukturu.

1. Zaključci iz presude ReFood

55. Predmet u kojem je donesena ta presuda odnosio se na prijevoz iz države članice nusproizvoda životinjskog podrijetla kategorije 3., odnosno ugostiteljskog otpada obuhvaćenog člankom 10. točkom (p) Uredbe br. 1069/2009, namijenjenog obradi u postrojenju na bioplin koje se nalazi u drugoj državi članici. Sud koji je uputio zahtjev želio je znati je li ta pošiljka uređena Uredbom br. 1013/2006 i stoga, s obzirom na prirodu predmetnog otpada, podliježe li postupku prethodne obavijesti i odobrenja ili je uređena Uredbom br. 1069/2009 i podliježe blažem postupku. Budući da je odgovor ovisio o tumačenju članka 1. stavka 3. točke (d) Uredbe br. 1013/2006, postavio je pitanje Sudu u tom pogledu.

56. Kao što se to navodi u točki 47. ovog mišljenja, Sud je presudio da se člankom 1. stavkom 3. točkom (d) Uredbe br. 1013/2006 iz područja primjene te uredbe isključuju pošiljke nusproizvoda životinjskog podrijetla obuhvaćene Uredbom br. 1069/2009, *osim* u slučajevima u kojima se potonjom uredbom izričito predviđa primjena Uredbe br. 1013/2006 [19]. Utvrdio je da je to bio slučaj mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla i opasnog otpada, za koje se u Uredbi br. 1069/2009 izričito navodi da su obuhvaćene Uredbom br. 1013/2006 [20]. Suprotno tomu, istaknuo je da prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla kategorije 3. nije jedan od slučajeva koji su izričito navedeni u Uredbi br. 1069/2009 i stoga se na njega ne primjenjuje Uredba br. 1013/2006 [21].

57. Treba li iz te presude zaključiti da mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla i neopasnog otpada, s obzirom na to da se ti slučajevi na njih izričito ne odnose, nisu obuhvaćene Uredbom br. 1013/2006, nego Uredbom br. 1069/2009?

58. To stajalište zauzimaju Kamstra Recycling, nizozemska vlada i Komisija. Dvije prvonavedene stranke smatraju da je, kad je riječ o nusproizvodu životinjskog podrijetla kategorije 3. pomiješanom s neopasnim otpadom, mješavina obuhvaćena istom kategorijom. Prema Komisijinu mišljenju, treba smatrati da je prijevoz takve mješavine obuhvaćen kategorijom 2. Francuska vlada pak smatra da se na pošiljku takvih mješavina primjenjuje Uredba br. 1069/2009 u pogledu nusproizvoda životinjskog podrijetla koje te mješavine sadržavaju i Uredba br. 1013/2006 u pogledu drugih materijala koji predstavljaju neopasni otpad od kojeg se sastoje [22].

17 Vidjeti članak 21. stavak 2. Uredbe br. 1069/2009.

18 Vidjeti presudu ReFood, t. 39.

19 Moje isticanje. Vidjeti presudu ReFood, t. 55., 56. i 62.

20 Vidjeti presudu ReFood, t. 53. i 54.

21 Vidjeti presudu ReFood, t. 55.

22 Austrijska vlada i Državno odvjetništvo podnijeli su očitovanja samo tijekom pisanog dijela postupka i stoga se nisu mogli pozvati na presudu ReFood. Austrijska vlada smatra da je pošiljka mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla i neopasnog otpada obuhvaćena Uredbom br. 1013/2006. Državno odvjetništvo smatra, kao i francuska vlada, ali suprotno stajalištu nizozemske vlade, da se na pošiljke takvih mješavina istodobno primjenjuju Uredba br. 1013/2006 i Uredba br. 1069/2009.

59. Kao što to naglašava sud koji je uputio zahtjev, postoji dvojba zbog izmjene definicije pojmova „nusproizvodi životinjskog podrijetla" i „kategorija" nusproizvoda životinjskog podrijetla koja je unesena nakon što je Uredba br. 1774/2002 stavljena izvan snage i zamijenjena Uredbom br. 1069/2009. U potonjoj uredbi takve mješavine više nisu jasno obuhvaćene njezinim definicijama [23].

60. Smatram da se u presudi ReFood u kojoj je Sud detaljno ispitao Uredbu br. 1069/2009, s obzirom na Uredbu br. 1013/2006 i Direktivu 2008/98, pružaju sredstva kako bi se potvrdno odgovorilo na pitanje postavljeno u točki 57. ovog mišljenja.

61. Međutim, s obzirom na to da Sud u okviru te presude nije imao priliku razmotriti problem mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla i neopasnog otpada, taj problem valja ispitati, pri čemu najprije treba iznijeti dvojbe do kojih je došlo zbog teksta Uredbe br. 1069/2009.

2. Dvojbe do kojih je došlo zbog definicije pojmova „nusproizvodi životinjskog podrijetla" i „kategorija"

62. Nusproizvodi životinjskog podrijetla definirani su u članku 3. točki 1. Uredbe br. 1069/2009 kao čitava tijela ili dijelovi tijela životinja, proizvodi životinjskog podrijetla ili drugi proizvodi dobiveni od životinja, koji nisu namijenjeni prehrani ljudi, uključujući jajne stanice, zametke i sjeme.

63. Pojam „nusproizvodi životinjskog podrijetla" iz Uredbe br. 1774/2002, iako je sličan toj definiciji, razlikuje se jer se njime upućuje na članke 4., 5. i 6. te uredbe kojima se definiraju tri kategorije nusproizvoda životinjskog podrijetla [24]. Međutim, te definicije za svaku kategoriju sadržavaju ne samo posebno sastavljen popis nusproizvoda životinjskog podrijetla, nego i „*sve materijale koji sadržavaju takve nusproizvode*" [25].

64. Stoga je na temelju Uredbe br. 1774/2002 bilo moguće i uostalom nije bilo sporno da neopasni otpad, kao što je salamura, s kojom su bili pomiješani nusproizvodi životinjskog podrijetla, predstavlja nusproizvode životinjskog podrijetla jer su oni dio „materijala koji sadržavaju takve nusproizvode".

65. Članci 8., 9. i 10. Uredbe br. 1069/2009 u kojima se uz izmjene preuzimaju te tri kategorije materijala sadržavaju i slične posebno sastavljene popise nusproizvoda životinjskog podrijetla, ali više ne sadržavaju izraz „svim materijalima koji sadržavaju takve nusproizvode".

66. Nakon izmjene koja je uvedena u definiciju pojma „kategorije" nusproizvoda životinjskog podrijetla, postavlja se pitanje jesu li takve mješavine uvijek nusproizvodi životinjskog podrijetla ili je zakonodavac želio iz Uredbe br. 1069/2009 isključiti mješavine takvih nusproizvoda i drugih materijala.

67. Kao što to ističe sud koji je uputio zahtjev, doslovno tumačenje uredbe koje se temelji samo na tim definicijama dovelo bi do toga da se iz njezina područja primjene isključe mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih materijala, ali takvom zaključku moglo bi se protiviti uzimanje u obzir drugih odredbi uredbe, osobito onih koje se odnose na mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla i opasnog otpada, te njihova nastanka.

68. Posljedično, u sljedećem dijelu valja uputiti na te druge odredbe, koje su ispitane u presudi ReFood, kao i na nastanak Uredbe br. 1069/2009.

23 Vidjeti točke 12. i 15. ovog mišljenja.

24 Vidjeti točku 11. ovog mišljenja.

25 Moje isticanje. Vidjeti točku 12. ovog mišljenja.

3. Odredbe o mješavinama nusproizvoda životinjskog podrijetla i opasnog otpada

69. Mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla i opasnog otpada navedene su u članku 41. stavku 2. točki (b), članku 43. stavku 5. točki (b) i članku 48. stavku 6. Uredbe br. 1069/2009. Budući da se tumače s obzirom na pripremne akte, na temelju tih odredbi može se zaključiti koje je zakonodavčevo stajalište u pogledu prijevoza mješavina tih nusproizvoda i *neopasnog* otpada.

70. Kao što je to Sud presudio u točkama 53. i 54. presude ReFood, u tim se odredbama utvrđuje odstupanje od primjene Uredbe br. 1069/2009, pri čemu se predviđa da se na prijevoz mješavina tih nusproizvoda i opasnog otpada primjenjuje Uredba br. 1013/2006.

71. Sud na temelju toga zaključuje *a contrario* u točki 55. te presude da se, osim u slučajevima koji su izričito navedeni u tim odredbama, Uredba br. 1013/2006 ne primjenjuje na pošiljke nusproizvoda životinjskog podrijetla.

72. Valja smatrati, s obzirom na pripremne akte Uredbe br. 1069/2009, da je taj zaključak primjenjiv na pošiljke mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla i neopasnog otpada, s obzirom na to da te mješavine nisu izričito navedene u tim odredbama.

73. Naime, kao što to proizlazi iz tih pripremnih akata [26], prijedlog izmjene dosega odstupanja predviđenih u člancima 41., 43. i 48. Uredbe br. 1069/2009 podnesen je Europskom parlamentu. Predložene izmjene [27] odnosile su se na to da se mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla i *bilo kojeg* otpada, opasnog ili neopasnog, uvoze u Uniju ili izvoze iz nje, provoze kroz Uniju ili otpremaju iz jedne države članice u drugu državu članicu samo u skladu s Uredbom br. 1013/2006.

74. Valja utvrditi da je Parlament a stoga i zakonodavac [28], time što je odbio te izmjene, ispitao koji je sustav primjenjiv na pošiljke mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla i neopasnog otpada te je namjerno odlučio da se njihova pošiljka isključi iz primjene Uredbe br. 1013/2006.

75. Dodajem da time zakonodavac nije isključio te mješavine iz područja primjene Uredbe br. 1069/2009, nego samo iz područja primjene odstupanja. Iz toga slijedi da ta uredba obuhvaća mješavine s *opasnim* otpadom i *neopasnim* otpadom, ali da se samo Uredba br. 1013/2006 primjenjuje na pošiljke prvonavedenih mješavina.

76. Naglašavam da ništa u pripremnim aktima ne upućuje na to da je zakonodavac, izmjenom definicija pojmova „nusproizvodi životinjskog podrijetla" i „kategorije" nusproizvoda životinjskog podrijetla, želio izmijeniti opseg Uredbe br. 1069/2009 u pogledu tih mješavina s neopasnim otpadom. U prvotnom Komisijinu prijedlogu na kojem su radili Parlament i Vijeće upotrebljavale su se definicije slične onima iz Uredbe br. 1774/2002 i „kategorije" su stoga obuhvaćale izraz „svim materijalima koji sadržavaju takve nusproizvode". Izvješće od 2. ožujka 2009., koje je ispitao Parlament [29], još je uglavnom sadržavalo iste definicije. Te definicije izmijenjene su tek u stajalištu Parlamenta donesenom u prvom čitanju, u travnju iste godine, koje odgovara Uredbi br. 1069/2009 u njezinoj konačnoj verziji, pri čemu se nije dalo nikakvo objašnjenje tih izmjena.

77. Stoga je očito da izmjene definicija nusproizvoda životinjskog podrijetla i kategorija nusproizvoda životinjskog podrijetla nisu imale nikakav utjecaj na pitanje primjenjivosti Uredbe br. 1069/2009 na mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla i neopasnog otpada.

26 Izvješće Europskog parlamenta o Prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća od 2. ožujka 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla koji nisu namijenjeni prehrani ljudi (Uredba o nusproizvodima nusproizvode životinjskog podrijetla) (A6-0087/2009)

27 Vidjeti izmjene 111., 113. i 114.

28 Parlament je odbio te izmjene u prvom i jedinom čitanju. Tekst koji je Parlament sastavio nakon tog čitanja odgovara konačnom zakonodavnom aktu, Uredbi br. 1069/2009, koji su donijeli Parlament i Vijeće.

29 Vidjeti bilješku 26. ovog mišljenja.

78. Svrha Uredbe br. 1069/2009 i struktura njezinih odredbi također potvrđuju tu analizu.

79. Što se tiče *ciljeva* Uredbe br. 1069/2009, podsjećam, kao prvo, da iz uvodnih izjava 5. i 6. Uredbe br. 1069/2009 proizlazi da je zakonodavac nastojao uspostaviti usklađen i sveobuhvatan okvir za zdravstvena pravila koja se primjenjuju na nusproizvode životinjskog podrijetla, osobito na njihov prijevoz, koja bi trebala biti razmjerna postojećim zdravstvenim rizicima i kojima se uzimaju u obzir rizici za okoliš [30]. Uredba br. 1069/2009 tako je posebna uredba, odnosno *lex specialis*, u odnosu na Uredbu br. 1013/2006, koja obuhvaća sva postupanja s nusproizvodima životinjskog podrijetla.

80. Kao drugo, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 11. Uredbe br. 1013/2006 i članka 2. stavka 2. točke (b) Direktive 2008/98, zakonodavac je htio izbjeći preklapanja Uredbe br. 1069/2009 s Uredbom br. 1013/2006 i time nepotrebna udvostručavanja te u načelu isključiti prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla iz područja primjene propisa o otpadu [31].

81. Preuzimanjem tih ključnih elemenata iz svoje analize, Sud je u točki 56. presude ReFood odlučio da je zakonodavac Uredbom br. 1069/2009 namjeravao uspostaviti „cjelovit okvir za pravila primjenjiva na prijevoz njome obuhvaćenih nusproizvoda životinjskog podrijetla i isključiti pošiljke tih nusproizvoda, osim izričitih iznimaka, iz primjene Uredbe br. 1013/2006”. Drugim riječima, zakonodavčeva namjera bila je da Uredba br. 1069/2009 obuhvaća sve pošiljke nusproizvoda životinjskog podrijetla uključujući mješavine s otpadima, pri čemu se na pošiljke mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla i opasnog otpada primjenjuje poseban sustav Uredbe br. 1013/2006.

82. *Strukturom* Uredbe br. 1069/2009 također se potvrđuje ta namjera. Time što je predvidio pravila za sav prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla od kategorije 3., koja je najmanje opasna, do mješavina s opasnim otpadom, pri čemu je utvrdio i nusproizvode životinjskog podrijetla kategorija 2. i 1., zakonodavac je namjeravao obuhvatiti sve situacije koje se odnose na prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla, uključujući stoga i mješavine s neopasnim otpadom.

83. Činjenica da su se potonje mješavine uzele u obzir Uredbom br. 1069/2009 potkrijepljena je i Provedbenom uredbom (EU) br. 142/2011 [32]. Naime, poglavlje III. Priloga VIII. Uredbi br. 142/2011 sadržava obrazac komercijalnog dokumenta koji prijevoznici trebaju ispuniti, u kojem se među robom na koju se primjenjuje izričito navode mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla i neopasnog otpada [33].

84. Stoga, unatoč nesigurnostima do kojih je dovela izmjena definicija nusproizvoda životinjskog podrijetla i kategorija nusproizvoda životinjskog podrijetla, iz svih pravila predviđenih Uredbom br. 1069/2009 proizlazi da se ta uredba, kao i Uredba br. 1774/2002 koja joj je prethodila, odnosi na sav prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu namijenjeni prehrani ljudi, uključujući mješavine tih materijala i neopasnog otpada, te da te mješavine kao i ranije treba smatrati nusproizvodima životinjskog podrijetla.

85. U ovoj fazi analize valja pojasniti posljedice primjene Uredbe br. 1069/2009 na mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla i neopasnog otpada.

30 Vidjeti presudu ReFood, točka 49.

31 Vidjeti presudu ReFood, točke 44., 46. i 47.

32 Uredba Komisije od 25. veljače 2011. o provedbi Uredbe (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi i o provedbi Direktive Vijeća 97/78/EZ u pogledu određenih uzoraka i predmeta koji su oslobođeni veterinarskih pregleda na granici na temelju te Direktive (SL 2011., L 54, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 44., str. 68.), kako je zadnje izmijenjena Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2019/1177 od 10. srpnja 2019. (SL 2019., L 185, str. 26.) (u daljnjem tekstu: Uredba br. 142/2011)

33 U napomenama koje se odnose na rubriku o vrsti prevezene robe u biti se upućuje na popis robe među kojom se nalaze takve mješavine koje treba unijeti na sljedeći način: „[priroda nusproizvoda životinjskog podrijetla ili od njega dobivenog proizvoda] pomiješanog s neopasnim otpadom [oznaka EURAL]”.

4. Posljedice koje proizlaze iz primjene Uredbe br. 1069/2009

86. Prema mojem mišljenju, iz primjene Uredbe br. 1069/2009 proizlazi da prijevoz mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla i neopasnog otpada treba obavljati u skladu s pravilima primjenjivim na kategoriju kojom su predmetni nusproizvodi životinjskog podrijetla obuhvaćeni. Prema tome, što se tiče mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla kategorije 3. i neopasnog otpada, kao što je to slučaj u glavnom postupku, primjenjuju se pravila primjenjiva na prijevoz te kategorije nusproizvoda životinjskog podrijetla.

87. Ta posljedica proizlazi iz samog teksta Uredbe br. 1069/2009. Stoga se tom uredbom utvrđuju pravila primjenjiva na sve nusproizvode životinjskog podrijetla, neovisno o njihovoj kategoriji [34], i pravila koja se primjenjuju osobito na nusproizvode životinjskog podrijetla ovisno o njihovoj kategoriji [35].

88. Stoga se ne slažem sa stajalištem francuske vlade prema kojem se na prijevoz tih mješavina istodobno primjenjuju Uredba br. 1069/2009 i Uredba br. 1013/2006 ni s Komisijinim stajalištem prema kojem se taj prijevoz uređuje pravilima primjenjivim na nusproizvode životinjskog podrijetla kategorije 2. Iz razloga koje ću iznijeti u nastavku smatram da je učinak tumačenja koje predlažu povećanje ograničenja koja gospodarski subjekti imaju u smislu koji nije predviđen Uredbom br. 1069/2009.

a) Istodobna primjena dviju uredbi

89. Francuska vlada tvrdila je da se, prema njezinu mišljenju, na mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla i neopasnog otpada istodobno primjenjuju obje uredbe. Navedena je vlada navela da, kad bi bila primjenjiva samo Uredba br. 1069/2009, Francuska ne bi mogla podnijeti prigovor protiv pošiljke salamure pomiješane s nusproizvodima životinjskog podrijetla prema njezinu državnom području iz drugih država članica u svrhu gnojenja, kao što to može učiniti na temelju članka 12. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 1013/2006 [36]. Ta vlada također je istaknula da postoji rizik da se mješavina salamure i otpada iz supermarketa preveze u Francusku u tu svrhu a da se pritom ne poštuje nacionalno zakonodavstvo kojim se nalažu stroga pravila u tom području. Ako se ne dostavi obavijest o tom prijevozu u skladu s Uredbom br. 1013/2006, nadležna tijela odredišta ne znaju za taj prijevoz i ne mogu na njega primijeniti nikakve uvjete, odnosno zabraniti otpremu pošiljke.

90. Međutim, smatram da istodobna primjena tih dviju uredbi na mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla i neopasnog otpada nije moguća. Prije svega, tom primjenom odstupanje u pogledu mješavina s opasnim otpadom izgubilo bi smisao jer, kao što je to prethodno navedeno, iz tog odstupanja, s obzirom na njegov nastanak, proizlazi da se Uredba br. 1013/2006 primjenjuje *samo* na prijevoz potonjih mješavina, a ne na prijevoz mješavina s neopasnim otpadom. Nadalje, čak i ako francuska vlada iznosi stvarnu zabrinutost, njome se ne može opravdati istodobna primjena obiju uredbi jer takva primjena nije potkrijepljena tim tekstovima, s obzirom na to da predmetni prijevoz nije jedan od slučajeva izričito predviđenih Uredbom br. 1069/2009 na koje se primjenjuje Uredba br. 1013/2006 [37]. Naposljetku, primjena obiju uredbi nije u skladu s ciljevima o izbjegavanju preklapanja zakonodavstava koje nastoji ostvariti zakonodavac.

34 Vidjeti na primjer članak 21. Uredbe br. 1069/2009 o sakupljanju, prijevozu i sljedivosti.

35 Vidjeti na primjer članke 12. do 14. Uredbe br. 1069/2009 o odlaganju i uporabi materijala, pri čemu se članak 12. odnosi na materijale kategorije 1., članak 13. na materijale kategorije 2., a članak 14. na materijale kategorije 3.; članak 48. te uredbe koji je primjenjiv na otpremu iz Unije materijala kategorija 1. ili 2. ili određenih proizvoda dobivenih od tih materijala i mješavina s opasnim otpadom ili prerađenim životinjskim bjelančevinama dobivenim od materijala kategorije 3.

36 Francuska vlada objasnila je da većina država članica ne dopušta tu vrstu uporabe salamure pomiješane s neopasnim otpadom i da je Francuska dopušta, ali da na nju primjenjuje stroga pravila. Pojasnila je da nacionalna tijela zadržavaju pravo, u skladu s člankom 12. stavkom 1. točkom (c) Uredbe br. 1013/2006, odbiti pošiljke te salamure iz država članica koje ne predviđaju takve uporabe te salamure.

37 Vidjeti presudu ReFood, t. 55.

b) Svrstavanje predmetnih mješavina u kategoriju 2.

91. Komisija je navela da je, prema njezinu mišljenju, prijevoz mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla kategorije 3. i neopasnog otpada obuhvaćen pravilima primjenjivim na otpad kategorije 2. Tim strožim pravilima navedenim u članku 48. stavcima 1. do 5. Uredbe br. 1069/2009 u pogledu otpreme u Uniju predviđa se, među ostalim, prethodno obavještavanje tijela države članice odredišta.

92. Ta institucija tvrdi da članak 9. Uredbe br. 1069/2009, koji se odnosi na materijale kategorije 2., sadržava točku (h) koja obuhvaća nusproizvode životinjskog podrijetla, osim materijala kategorije 1. ili materijala kategorije 3. Ta odredba predstavlja preostalu kategorizaciju koja obuhvaća sve materijale koji nisu jasno navedeni u kategorijama 1. ili 3. i koja može uključivati mješavine s neopasnim otpadom. Takva kategorizacija u skladu je s Uredbom br. 1069/2009 prema kojoj se, kad je uključeno nekoliko kategorija, primjenjuju kategorije kojima se predviđa najstroži sustav.

93. Točno je da, što se tiče mješavina materijala obuhvaćenih različitim kategorijama, treba smatrati da je mješavina obuhvaćena kategorijom kojom se nalaže najstroži sustav [38] i da se čini da taj pristup odgovara logici koja se općenito primjenjuje u području otpada [39].

94. Međutim, naglašavam da je zakonodavac naveo da je uvođenjem Uredbe br. 1069/2009 želio smanjiti administrativni teret koji snose gospodarski subjekti i pritom zadržati visoku razinu zaštite zdravlja [40]. Stoga, prema mojem mišljenju, ne treba primijeniti stroži sustav, osim u slučajevima predviđenim tom uredbom [41]. Međutim, čini mi se da bi Sud upravo prekoračio slučajeve koje je predvidio zakonodavac kad bi smatrao da sustav kategorije 2. treba primijeniti na prijevoz mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla kategorije 3. i neopasnog otpada.

95. Kao prvo, pravila o primjeni najstrožeg sustava predviđaju se samo za mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla različitih kategorija [42], a ne za mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih materijala.

96. Kao drugo, ta preostala kategorija, koja se već nalazi u Uredbi br. 1774/2002 [43], uključuje, u skladu sa svojim tekstom, nusproizvode životinjskog podrijetla, osim materijala kategorije 1. ili materijala kategorije 3. Iz uvodne izjave 35. Uredbe br. 1069/2009 proizlazi da valja primijeniti tu preostalu kategoriju, kao i ranije, na vrstu materijala kao što su oni navedeni u kategorijama 1., 2. i 3. te uredbe, ali koji u njima nisu izričito navedeni.

97. Stoga napominjem da, u okviru Uredbe br. 1774/2002, materijal poput „kože" i „jednodnevnih pilića" nije izričito naveden ni u jednoj kategoriji. Posljedično, ti su materijali vjerojatno obuhvaćene tom preostalom kategorijom i treba ih automatski svrstati u kategoriju 2. [44]. Zakonodavac je zadržao to preostalo svrstavanje, kao i ranije, primjenom mjere opreza kako bi se svi ostali nusproizvodi životinjskog podrijetla koji nisu razvrstani ni u jednu od triju kategorija svrstali u kategoriju 2. Suprotno tomu, ta se kategorija, ni u okviru Uredbe br. 1774/2002, ne može primjenjivati na mješavine s neopasnim otpadom.

38 Vidjeti uvodnu izjavu 30. Uredbe br. 1069/2009.

39 Vidjeti u tom smislu članak 28. Uredbe br. 1013/2006 i presudu od 21. lipnja 2007., Omni Metal Service (C-259/05, EU:C:2007:363, t. 32. do 35.).

40 Vidjeti Prijedlog Europskog parlamenta i Vijeća od 10. lipnja 2008. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla koji nisu namijenjeni prehrani ljudi (COM(2008)345 *final*), t. 5.4. obrazloženja.

41 Vidjeti na primjer posebna pravila primjenjiva, među ostalim, na prijevoz ugostiteljskog otpada navedena u članku 21. stavku 4. Uredbe br. 1069/2009 i odstupanje predviđeno u članku 48. stavku 6. te uredbe.

42 Vidjeti članak 8. točku (g) Uredbe br. 1069/2009 prema kojem se u kategoriju 1. svrstavaju mješavine materijala kategorije 1. s materijalom kategorije 2. ili kategorije 3., ili s objema kategorijama, kao i članak 9. točku (g) te uredbe prema kojem se u kategoriju 2. svrstavaju mješavine materijala kategorije 2. s materijalom kategorije 3.

43 Vidjeti članak 5. točku (g) Uredbe br. 1774/2002.

44 Ti su proizvodi odsad svrstani u kategoriju 3. za koju se smatra da je bolje prilagođena njihovim opasnim svojstvima iz članka 10. točke (b) podtočke iii. odnosno članka 10. točke (k) podtočke iii. Uredbe br. 1069/2009.

98. Kao treće, nakon što je priznala da se svrstavanjem predmetnih mješavina u kategoriju 2. znatno opterećuju gospodarski subjekti ako se ono primjenjuje na cijeli lanac isporuke[45], Komisija je na raspravi pred Sudom navela da samo *prijevoz* tih mješavina treba obuhvatiti pravilima primjenjivim na nusproizvode životinjskog podrijetla kategorije 2. Drugi postupci, osobito prerada, i dalje su obuhvaćeni pravilima primjenjivim na kategoriju 3.

99. Međutim, Uredbom br. 1069/2009 uopće se ne predviđa takva kategorizacija koja se razlikuje ovisno o postupcima koji se primjenjuju na predmetne materijale. Kao što to proizlazi iz uvodne izjave 29. i članka 7. Uredbe br. 1069/2009, jedini relevantan kriterij za kategorizaciju nusproizvoda životinjskog podrijetla jest stupanj rizika, a ne izvršeni postupak. Prema tome, svrstavanje nusproizvoda životinjskog podrijetla po kategorijama vrijedi za sve postupke koji se primjenjuju na nusproizvod, od njegova sakupljanja do njegove uporabe ili odlaganja. Iz toga slijedi da se mješavina materijala obuhvaćena Uredbom br. 1069/2009 koja sadržava neopasni otpad ne može svrstati u strožu kategoriju, u ovom slučaju u kategoriju 2., samo u svrhu njezina prijevoza.

100. Posljedično, smatram da je, što se tiče mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla kategorije 3. i neopasnog otpada, ta mješavina obuhvaćena tom kategorijom i na prijevoz te mješavine u Uniju primjenjuju se pravila povezana s nusproizvodima životinjskog podrijetla iste kategorije.

101. Sud koji je uputio zahtjev također pita treba li takve mješavine smatrati nusproizvodima životinjskog podrijetla, neovisno o udjelu nusproizvoda životinjskog podrijetla u tim mješavinama.

102. Omjer materijala ne navodi se u Uredbi br. 1069/2009 i čini se da nije relevantan podatak. Stoga mala količina nusproizvoda životinjskog podrijetla kategorije 3. pomiješana s neopasnim otpadom u načelu dovodi do toga da se ta mješavina svrstava u materijale kategorije 3.

103. To pitanje ipak odražava implicitnu zabrinutost, odnosno rizik da primjena Uredbe br. 1069/2009 na predmetne mješavine ne dovede do zlouporabe Uredbe br. 1013/2006. Uostalom, zbog te su zabrinutosti francuska vlada i Komisija predložile primjenu dodatnih ograničenja. Slijedom toga, razmotrit ću to pitanje u nastavku.

5. Rizik od zlouporabe

104. Sudu je izneseno nekoliko primjera prijevoza koji se smatraju zlouporabom.

105. Već sam naveo rizik koji je istaknula francuska vlada od toga da se salamura, pomiješana s nusproizvodima životinjskog podrijetla kategorije 3., preveze u svrhu gnojenja a da se nadležna tijela države članice odredišta na to ne upozori i da se ta salamura upotrijebi za gnojenje protivno nacionalnim pravilima.

106. Nizozemska vlada navela je pak mogućnost da se neopasni otpad utovari u kamione koji nisu dovoljno očišćeni nakon što je obavljen prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla i da se smatra mješavinom uređenom Uredbom br. 1069/2009, protivno odredbama Uredbe br. 1013/2006.

107. Naposljetku, Državno odvjetništvo navelo je da postoji mogućnost da poduzetnici bace staklenku mlijeka u neopasni otpad kako bi izbjegli stroža pravila iz Uredbe br. 1013/2006.

108. Očito nepoštovanje pravila države članice ili Unije može predstavljati povredu za koju se može izreći sankcija.

45 Francuska vlada navela je na raspravi pred Sudom da zbog prelaska u kategoriju 2. mješavinu namijenjena preradi u kompostani ili postrojenju na bioplin treba prethodno sterilizirati pod tlakom, što je osobito opterećujuće i skupo za gospodarske subjekte.

109. Osjetljivija je situacija u kojoj gospodarski subjekt formalno poštuje ta pravila.

110. Podsjećam da postojanje zloporabe pretpostavlja postojanje subjektivnog i objektivnog elementa [46]. Prvi podrazumijeva da je osnovni cilj predmetne zloporabe stjecanje koristi koja proizlazi iz propisa Unije, tako da se umjetno stvore uvjeti potrebni za njezino stjecanje [47]. Drugi element označava skup objektivnih okolnosti iz kojih proizlazi da se, bez obzira na formalno poštovanje pretpostavki predviđenih propisom Unije, ne postiže cilj tog propisa [48].

111. Dodavanje malih količina nusproizvoda životinjskog podrijetla neopasnom otpadu, kao što je salamura, u određenim okolnostima može predstavljati zlouporabu.

112. To je slučaj dodavanja staklenke mlijeka samo s ciljem da se izbjegne primjena Uredbe br. 1013/2006 i da se primijeni blaži postupak iz Uredbe br. 1069/2009.

113. Suprotno tomu, ako se nusproizvod životinjskog podrijetla preveze u skladu s poslovnim praksama i ako se tom praksom među ostalim predviđa da se nusproizvodi životinjskog podrijetla, kao što je mlijeko u malim količinama, mogu dodati salamuri u svrhu prerade u postrojenju na bioplin, ne treba smatrati da taj prijevoz predstavlja zlouporabu na temelju Uredbe br. 1069/2009.

114. Na temelju nadzora poštovanja pravila uspostavljenih u Uredbi br. 142/2011, osobito u području higijene, sljedivosti i količine materijala koji se prevozi treba moći provjeriti da prijevoz izvršen na temelju Uredbe br. 1069/2009 ne predstavlja zlouporabu.

115. Međutim, nije isključeno da se na temelju primjene Uredbe br. 1069/2009 na mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla kategorije 3., odnosno kategorija 1. ili 2., i neopasnog otpada ne može primjereno osigurati zaštita okoliša.

116. Naime, čak i u slučaju nusproizvoda životinjskog podrijetla kategorije 1. ili 2., iako se Uredbom br. 1069/2009 uzima u obzir zaštita okoliša [49], ako se samo ta uredba primjenjuje na prijevoz mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla i neopasnog otpada, mogu postojati dvojbe u pogledu njihove sljedivosti. Kao što je to francuska vlada tvrdila na raspravi pred Sudom, to se objašnjava činjenicom da iz obavijesti o prijevozu tih mješavina ne proizlaze nužno detaljno drugi materijali, osim nusproizvoda životinjskog podrijetla.

117. K tomu, napominjem da se na temelju članka 48. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 1069/2009 prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla kategorija 1. ili 2. može podvrgnuti uvjetima kojima se nastoji zaštititi javno zdravlje i zdravlje životinja, ali da se ne navode rizici povezani s okolišem.

118. Tako shvaćam zabrinutosti povezane s okolišem iznesene u ovom predmetu, ali smatram da se njima ne omogućuje Sudu da tumači Uredbu br. 1069/2009 na način koji povećava teret koji snose gospodarski subjekti, kao što to predlažu francuska vlada i Komisija, ako ne postoji pravna osnova u tu svrhu. Njihovi prijedlozi ne mogu biti prihvatljivo tumačenje Uredbe br. 1069/2009. U slučaju da se može dokazati postojanje navedenih rizika, zakonodavac Unije dužan je izmijeniti propis koji je na snazi, osobito Uredbu br. 1069/2009.

46 Vidjeti moje mišljenje u predmetu Argos Supply Trading (C-4/15, EU:C:2016:223, t. 110.).

47 Vidjeti osobito presudu od 21. veljače 2006., Halifax i dr. (C-255/02, EU:C:2006:121, t. 75.).

48 Vidjeti osobito presude od 14. prosinca 2000., Emsland-Stärke (C-110/99, EU:C:2000:695, t. 52.) i od 11. siječnja 2007., Vonk Dairy Products (C-279/05, EU:C:2007:18, t. 33.).

49 Vidjeti presudu ReFood, t. 49.

119. Stoga u skladu s postojećim propisima predlažem Sudu da na treće pitanje odgovori da Uredbu br. 1069/2009, koja se ispituje s obzirom na članak 1. stavak 3. točku (d) Uredbe br. 1013/2006, treba tumačiti na način da se primjenjuje na mješavinu nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih materijala koja predstavlja neopasni otpad, neovisno o udjelu nusproizvoda životinjskog podrijetla.

120. Pravila primjenjiva na prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla određene kategorije pomiješanih s neopasnim otpadom jesu pravila kojima se uređuje prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla koji pripadaju toj kategoriji.

V. Zaključak

121. S obzirom na prethodna razmatranja, predlažem Sudu da na prethodna pitanja koja je uputio Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Žalbeni sud u Arnhem-Leeuwardenu, Nizozemska) odgovori na sljedeći način:

1. Definicija pojma „nusproizvodi životinjskog podrijetla” u smislu članka 3. točke 1. Uredbe (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) ne ovisi o definiciji pojma „nusproizvod” iz članka 5. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva, tako da materijal može biti nusproizvod životinjskog podrijetla a da nije nusproizvod u smislu te direktive.

2. Članak 1. stavak 3. točku (d) Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada treba tumačiti na način da su pošiljke nusproizvoda životinjskog podrijetla obuhvaćene Uredbom br. 1069/2009 isključene iz područja primjene Uredbe br. 1013/2006, osim u slučajevima u kojima se potonjom uredbom izričito predviđa primjena Uredbe br. 1013/2006.

   Predmetni slučajevi navedeni su u članku 41. stavku 2. točki (b), članku 43. stavku 5. točki (b) i članku 48. stavku 6. Uredbe br. 1069/2009. Odnose se na sve mješavine nusproizvoda životinjskog podrijetla i opasnih proizvoda.

3. Uredbu br. 1069/2009, koja se ispituje s obzirom na članak 1. stavak 3. točku (d) Uredbe br. 1013/2006, treba tumačiti na način da se primjenjuje na mješavinu nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih materijala koja predstavlja neopasni otpad, neovisno o udjelu nusproizvoda životinjskog podrijetla.

   Pravila primjenjiva na prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla određene kategorije pomiješanih s neopasnim otpadom jesu pravila kojima se uređuje prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla koji pripadaju toj kategoriji.